

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ (descriptive correlation research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความกลัวการคลอด ของสตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่าง คือ สตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงขณะตั้งครรภ์ ทั้งด้านอายุครรภ์และสูติกรรม ที่เข้ารับการรักษาใน โรงพยาบาล เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ขึ้นไป ณ หน่วยคลอด และสูติกรรมหลังคลอด โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ และ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 1 เชียงใหม่ ระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 จำนวน 85 ราย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด และผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มาตราวัดความกลัวการคลอด ของเร้าห์ และคณะ (Rouhe et al., 2008) แบบสอบถามความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ ของสปิลเบอร์เกอร์ และคณะ (Spielberger et al., 1983) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยโดย ธาตรี นนทศักดิ์ สมโภชน์ เอี่ยมสุภายิต และคาราวรรณ ต๊ะปินตา และแบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม ของ จิรวรรณ นิรมิตเกษ (2551) หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ และแบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 และ .97 ตามลำดับ

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. สตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล มีความกลัวการคลอด ร้อยละ 74.10 มีค่าเฉลี่ย 6.53 (S.D. = 2.59)

2. ความวิตกกังวล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความกลัวการคลอด ของสตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .36, p < .01$) และการสนับสนุนทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับความกลัวการคลอด ของสตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

1. พยาบาลผดุงครรภ์ควรประเมินความกลัวการคลอด ของสตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เพื่อให้การช่วยเหลือ ดูแลเบื้องต้น และส่งต่อสตรีที่มีความกลัวการคลอดรุนแรง เพื่อให้ได้รับการดูแลที่เหมาะสม
2. ควรมีการให้การพยาบาลโดยคำนึงถึงความวิตกกังวล เพื่อลดความกลัวการคลอด ของสตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

ด้านการศึกษาพยาบาล

ควรนำข้อมูลความวิตกกังวล และความกลัวการคลอด ของสตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ไปเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนด้านการผดุงครรภ์ เพื่อให้พยาบาลผดุงครรภ์เกิดความตระหนักในการเปลี่ยนแปลงด้านจิตสังคมในสตรีมีครรภ์เสี่ยงสูง ในขณะที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจมีความสัมพันธ์กับความกลัวการคลอด ของสตรีมีครรภ์เสี่ยงสูงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เช่น ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การรับรู้ประสบการณ์การตั้งครรภ์และการคลอด ความรู้สึกไม่แน่นอนเกี่ยวกับการตั้งครรภ์และการคลอด เป็นต้น